

Ockupationen delar folket

Sveriges socialdemokratiska ungdomsförbund besökte de väst-sahariska flyktinglägren i Algeriet 26 december till 4 januari. Vi var sex SSU:are som var på plats för att delta i ungdomsförbundet UJSARIO:s kongress som hölls den 29-31 december i flyktinglägret Auserd. Under kongressen tilldelades SSU ett vänskapspris från UJSARIO som uppskattning för det aktiva arbete SSU bedrivit i Västsaharafrågan. Det var med stolthet man hörde Sverige lyftas upp som en förebild för det väst-sahariska solidaritetsarbetet.

När kongressen var över besökte vi många organisationer i flyktinglägren. På årets första dag begav vi oss, alla hundratals internationella gäster och väst-sahariska vänner, i en lång karavan bestående av ett tjugotal bilar rakt ut i öknen. Destinationen var Västsahara, den befriade delen (ungefär en tredjedel av Västsahara), som idag är kontrollerad av POLISARIO. När bilarna äntligen stannade såg man delar av den ökända muren, som delar det väst-sahariska folket.

Muren är 2 700 km lång och byggd av Marocko i sex olika omgångar mellan 1980 och 1986. En av rådgivarna om murbygget är samma man som Carl Bildt nyligen berömde som en man som alltid verkade för fred, Israels tidigare premiärminister Ariel Sharon. Över 150 000 marockanska soldater bevakar muren som sträcker sig från Marocko till Mauretanien, rakt igenom Västsahara. Uppskattningsvis kostar det 4 miljoner dollar att upprätthålla muren per dygn.

Vi bildade en mänsklig mur parallellt med muren för att protestera mot den. Väst-sahariska flaggor vajade runt omkring oss. Med blotta ögat kunde jag räkna till 15 marockanska soldater. Så nära

muren stod vi. Marken framför oss var fylld av pappers- och tygblommor. De markerar minor. Och det var en extremt surrealistisk känsla att stå mitt i en öken som ser ut som ett vallmofält. Så mintätt var det. Bara omkring 20 procent har oskadliggjorts av de sju miljoner minor som

Marocko har spridit ut i öknen för att se till att det väst-sahariska folket är åtskilda. Varje år dör väst-saharier till följd av min-explosioner.

Plötsligt sprang en väst-saharisk pojke rakt ut i det mintäta landskapet. Bland pappers- och tygrosor tog han långa steg mot stängslet framför muren. I händerna höll han en väst-saharisk flagga som vajande bakom honom. Man kände ilskan mot ockupationen med varje steg han tog. Jag höll andan i väntan på att en mina skulle explodera. De marockanska soldaterna sträckte på sig. Men ingen mina exploderade. Han lyckades ta sig hela vägen fram till stängslet, några meter från soldaterna och hängde symboliskt upp den väst-sahariska flaggan på muren som separerar hans folk åt.

Sverige lyftes upp som ett föregångsland under hela vår vistelse, trots att Sveriges regering fortfarande inte har erkänt Västsahara som en självständig stat. Motståndarna till erkännandet av Västsahara använder sig ofta av argumentet att det väst-sahariska folket inte kontrollerar sitt territorium. De har delvis rätt. En mur står i vägen för dem – och miljontals minor. En mur omvärlden och Sverige måste hjälpa till att rasera. Ockupationen kommer inte att göra det.

Natasa Mirošavic, jurist, projektledare för SSU:s Västsaharaarbete styrelseledamot i Föreningen Västsahara

NATASA MIROŠAVIC